

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. Intemeiat în 1853 de M.

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul:

pentru parohii cl. I Lei 600.000; cl. II Lei 500.000; cl. III Lei 350.000. Particulari Lei 500.000. Autorități și străinătate Lei 800.000. De sprijin Lei 800.000. Pentru America 10 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiilor

un cm.² 1500 Lei pentru o dată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile

se adresează ADMINISTRĂȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Crainicul Ortodoxiei ruse

Biserica ortodoxă română va primi în curând ca oaspe ales pe urmașul marelui patriarh Serghie, pe cărmuitorul Bisericii ortodoxe ruse de azi din scaunul patriarhal dela Moscova, I. P. S. Sa *Alexei*, patriarhul Moscovei și a toată Rusia. Sol al iubirii și al păcii creștine între oameni și popoare, I. P. S. Sa Patriarhul *Alexei* este reprezentantul autentic al credinței și al marelui tradiții religioase ortodoxe ruse.

Apropiata venire a I. P. S. Sale printre noi readuce vie în inimile noastre, marile figuri de ierarhi ruși, cari în vremuri de aspre încercări pe cari le-a îndurat creștinismul nostru ortodox din partea intoleranței religioase a altor neamuri, ne-au fost scut și sprijin frățesc. Gânduri pioase de recunoștință se ridică în sufletele noastre și învâluie cu mireasma lor marile figuri ale Bisericii ortodoxe ruse.

Cu o senină bucurie animată de dragostea creștină, așteptăm sosirea printre noi a I. P. S. Sale. Vom avea fericirea să ridicăm dela același altar rugi fierbinți către Domul pentru pacea a toată lumea și pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru apropierea cât mai strânsă între popoarele noastre iubitoare de pace.

I. P. S. Sa vine în România invitat de I. P. S. Sa *Nicodim*, Patriarhul Bisericii noastre străbune, după vizita pe care i-a făcut-o la Moscova — în toamna anului trecut. Această vizită va avea o importanță covârșitoare pentru desfășurarea viitoare a relațiilor dintre cele două Biserici ortodoxe: rusă și română, căci I. P. S. Sa *Alexei* este personalitatea care a adus un reviriment în relațiile dintre Bisericile ortodoxe ale lumii.

Pe acest tărâm I. P. S. Sa a activat intens, de îndată ce a fost ales în scaunul patriarhal al Moscovei, făcând vizite în centrele ortodoxe din Orient și Europa. De asemenea delegații I. P. S. Sale au vizitat Bisericile ortodoxe din Orient și din Europa, venind până acum de două ori în România. A mai primit apoi vizita câtorva patriarhi și înalți ierarhi ortodocși.

I. P. S. Sa *Alexei* este o personalitate bisericască proeminentă, înestrată cu o cultură superioară, pe care și-a pus-o cu tot devotamentul în slujba Bisericii și a patriei sale.

Inaltul ierarh și-a agonisit cultura sa vastă în universitățile din Rusia, la cari a obținut titlurile academice de magistru în teologie și licențiat în drept. Membru al Sf. Sinod al Bisericii ruse încă înainte de primul războiu mondial, a militat pentru organizarea democratică a Bisericii ruse, luând parte la sinodul pan rus care s'a ținut în 1917—1918 la Moscova și care a adus hotărâri în această direcție. Cărmuitor de eparhii ca episcop și apoi mitropolit al Leningradului, în Ianuarie 1945 a fost ales patriarh al Moscovei și al întregii Rusii, urmând în scaun Patriarhului Serghie.

Cu prilejul alegerii I. P. S. Sale, o delegație a Bisericii ortodoxe ro-

Relații bisericesti româno-ruse

mâne a plecat la Moscova, pentru a asista la acest act, care s'a săvârșit în prezența a trei patriarhi din Orient.

În ce privește activitatea multiplă de cărmuitor, de organizator și de animator în câmpul vieții bisericesti, revista patriarhiei din Moscova ne-a adus mereu bogate știri, din care spicim: organizarea Academiei teologice din Moscova și a celei din Leningrad în cursul anului 1946, organizarea câtorva seminarii teologice, reorganizarea vieții monastice și a centrelor ei importante: Lavra Pecersca din Kiew, Lavra Pociavovsca din Volinia și faimoasa lavră a sfântului rus Serghie, Serghievotroițkaia Lavra, de lângă Moscova, reorganizarea Consiliului misionar al Sinodului patriarhal cu menirea de a rezolvi numeroasele chestiuni ridicate de mișcarea creștină tot mai vie și mai puternică din cuprinsul U. R. S. S., etc.

În timpul războiului a fost în linia întâi a eroice apărări a Leningradului, contribuind cu sfatul său chibzuit și cu faptele sale de ajutorare, la menținerea și întărirea moralului trupelor și a populației civile. Meritele câștigate de I. P. S. Sa în războiu, au fost subliniate prin numeroase decorații.

Victoria armatelor sovietice care s'a făurit de sub zidurile Stalingradului și ale Leningradului, a zdrobit forțele vrăjmașe care ne-au răpit Ardealul de Nord și a contribuit în mod principal la desrobirea lui.

Fremătând de aceeași iubire de patrie care l-a însuflețit și pe Patriarhul *Alexei* prețuim și mai mult flacăra virtuților patriotice, la altarul căreia a oficiat I. P. S. Sa la Leningrad, conștienți că biruința acestor virtuți a însemnat în 1944 și biruința dreptății noastre.

Cu aceste însemnări și gânduri, întâmpinăm pe crainicul Ortodoxiei ruse cu urarea de *bun venit* pe pământul credinței noastre comune.

„TELEGRAFUL ROMÂN”

Când în 1683 învățatul mitropolit al Moldovei Dosoftei scria în versurile din fruntea «Paremiilor de peste an» că

„dela Moscova lucește lucoare
intinzând lungi raze și bun nume sub soare”

el nu exprima numai un sentiment de recunoștință față de patriarhul Ioachim al Moscovei, care-i trimisese, la intervenția Spătarului Milescu, tiparnița cu ajutorul căreia va da la iveală «Viețile Sfinților» și celelalte publicații dintre 1681—86, ci un fapt de cea mai adâncă și mai largă realitate, cu răsfângeri aproape continui în toată viața spirituală a celor două popoare învecinate vreme de atâtea sute de ani.

Intr'adevăr, legătura noastră cu Biserica rusă dela Kiev și Moscova datează de mult. Dacă veacurile 15 și 16 nu ne vorbesc de preoți sau pelerini români în trecere pe la centrele de viață duhovnicească din Pecerskaja-Lavra de lângă Kiev sau din Serghievskaja Lavra din preajma Moscovei, cum este cazul cu Grecii, Sârbii și Bulgarii ajunși atât de timpuriu văduviți de orice putere politică și trai independent, în schimb tot veacul 17 și 18 e plin de călugări, preoți și ierarhi români ajunși prin capitala și orașele Rusiei în misiuni diplomatice, în scopul cererii de milostenii ori de intervenții pentru apărarea credinței. Altoite în mod firesc pe străvechile relații cu Kievul și Haliciul din epoca întemeierii Principatelor și până în vremea încuscrii lui Ștefan cel Mare cu Marii Principi de Moscova, legăturile spirituale româno-ruse s'au dus în chip natural ca între două țări pe care Dumnezeu le-a așezat lângă oaltă și care au avut de înfruntat adeseori aceleași protivnicii. În epoca pătimășului expansionism prozelitic al catolicismului aceeași dârză rezistență s'a organizat și în Rusia falșilor Dimitri (smutnoe vreme, 1589—1613) și a lungilor suferințe — curmate

abia în zilele noastre — provenite pe urma luptelor unioniste din vremea Brest-Litovsk-ului (1596), lupte confesionale pe care numai atitudinea largă și înțeleaptă a învățatului mitropolit Petru Movilă le-a mai putut domoli, întocmai ca și în Principatele Române, unde poporul a reacționat nu numai împotriva catolicismului domnițelor streine, a școlilor protestante și catolice, ci din sinoadele dela Iași s'a dat în 1595 aceeași replică operii de silnică schimbare a credinței dusă de catolicii poloni, ca și în 1642 față de Catolicismul și Protestantismul militant, pornite amândouă pe îngenuncherea sau înghițirea ortodoxiei răsăritene.

Unitatea de viață spirituală care s'a țesut în acea vreme între noi și marele stat moscovit a făcut pe un voevod ca Gheorghe Ștefan, mai târziu pe un Șerban Cantacuzino, Constantin Brâncoveanu ori șirul nesfârșit de preoți și călugări din sec. 18 să afirme în fața marelui toleranțe religioase a Țarilor pravoslavnici și a politiciilor lor religioase protecționiste că noi Românii ne simțim mult mai apropiați datorită aceleiași credințe ortodoxe, de marele popor pravoslavnic din Răsărit, decât de «răutatea și nestatornicia» Polonilor și Austriecilor catolici, cum se exprima în 1684 același Dosoftei în amarul lui exil din Polonia, iar în 1770 soliile moldovene și muntene a mitropolitului Grigorie dela București și Vartolomei Mânzăreanu dela Putna cu tovarășii săi.

Deadreptul impresionante sunt cuvintele pe care un Varlaam al Moldovei le scria în 1645 țarului Mihail Teodorovici întru apărarea năpăstuitului de Calvini Ilie Iorest, mitropolitul Ardealului, întocmai ca și peste 50 de ani frazele frumoase ale mitropolitului muntean Teodosie Veștemeanul adresate patriarhului Adrian al Moscovei pentru apărarea libertății de închinare a fraților săi ardeleni. Pomenind de suferințele Rutenilor de pe urma propăgandei iezuite și de silurile săvârșite de «Frâncii» prea catolici asupra «mari cetăți a Ierusalimului», Teodosie informa pe «cel mai mare protegitor al ortodocșilor» despre nelegiuirile papistașilor din Ardeal, cerându-i ajutor la bună vreme.

Dar cel mai cunoscut dintre toți vlădicii ardeleni cari au ajuns pe la Moscova este marele mitropolit Sava Brancovici, «luptătorul atât de îndrăzneț pentru dreapta credință cu viața lui atât de sbuciumată și cu sfârșitul atât de trist». Păstorind Biserica Ardealului într-o vreme plină de izbeliști politicești și de năpăstuiți în ale credinței, cu care apăsau cu silnicie nemșii calvini ai țării poporului nostru pravoslavnic, mitropolitul Sava și-a îndreptat în cursul anului 1668 gândul spre «singurul» împărat pravoslavnic, al Moscovei, dela care aștepta și dela care a și primit bogate daruri spre întărirea Bisericii ardeleni. Slujirea lui Sava în Biserica Uspenici din Moscova, într-o vreme când se aflau acolo

toți patriarhii Răsăritului, ca și felul în care a fost primit de țară și i s'a permis a se reîntoarce pentru milostenii în fiecare al 7-lea an, vor face din gestul mitropolitului Sava un luminos simbol, care va stăruia tot timpul în sufletul mult năpăstuitului popor pravoslavnic din Transilvania.

Ce să mai zicem de șirul lung al protopopilor și dascălilor brașoveni ajunși prin Kiev și Moscova pentru întărire duhovnicească și bisericească, ei a căror falnică biserică din Schei păstrează încă și azi slovele și darurile ce vorbesc de marea «liberalitate» a țarinei Elisabeta Petrovna? Urmând tradiția marelui Sava Brancovici din vara lui 1668, fostul vicar al lui Inochentie Micu, protopopul Nicolae Pop din Balomir s'a plâns și el în iarna anului 1748 cum a știut mai bine cerurilor îndrumătoare din Moscova împotriva nedreptăților și schingiuirilor pe care le îndură «ca în epoca vechilor prigonitori păgâni», preoțimea și poporul cel credincios din Ardeal, «Instanția» scrisă peste 9 ani de cunoscutul călugăr Nicodim și semnată de încă 3 monahi, 6 preoți (între cari prot. Ioan din Săliște, popa Cosma din Deal și popa Măcenic din Sibiel) și 4 țărani, în frunte cu Oprea Miclăuș din Săliște și Constantin Petric din Jina cerea aceiași Elisabete Petrovna, «luminata sprijineală a creștinătății» să-i «scoată din această patimă, că știm că ești de Dumnezeu dăruită cu puterea aceasta, căci suntem năcăjiți așa ca și mai de înainte creștinii din vremea împăraților celor tirani, în temnițe, în obezi și în legături». Se știe apoi că această «cu lacrimi scrisă rugăciune» și-a avut efectul dorit: Impărăteasa Elisabeta a intervenit prin consuli săi dela Viena, amenințând chiar cu ruperea relațiilor politice, pentru curmarea silniciilor săvârșite împotriva credinței poporului din aceste părți de loc. Arhivele și însemnările răslețe ne-au păstrat destule mărturii despre legăturile ce s'au stabilit pe acele vremuri chiar între țărănimea din Nordul Ardealului și din Bucovina și Moldova pe deoparte și între Rutenii dela Liov și Kiev pe de alta, cu care trăiau în aceleași condiții sociale și erau bătuiți de aceiași năpăstuiți în ale credinței lor pravoslavnice. De câte ori grănicerii și vameșii austriaci n'au căutat carăle cu pește ori cu lemne sub care strămoșii noștri de pe acele vremuri își aduceau icoane sau cărți bisericești tipărite la Lemberg, Dubăsari, Kiev ori Moscova?

Să mai pomenim de pelerinii și studenții români prin vechile lăcașuri de cultură și viață ortodoxă din Rusia celor 2 Petri, Movilă și Petru cel Mare? El începe dela ctitorul Academiei duhovnicești din Kiev și ține, peste moldoveanul Pahomie din Biserici, ajuns și episcop la Voroneț, peste bucovineanul Vartolomei Măzăreanu și peste năsăudeanul Gavriil Bădulescu-Bodoni, până la urmașii mișcării paisiene din veacul 19 și până la actualul patriarh al României. Toate aceste legături de adâncă înțelegere reciprocă au intrat de mult în patrimoniul de veituiră ortodoxă în care s'a înveșnicit, cu roade deopotrivă de bogate pentru ambele țări, opera românului Petru Movilă la Kiev și a rusului Paisie Velicikovski la Neamț. Dea Dumnezeu ca duhul acestor fel de legături să reînvie, după o perioadă de neprielnice împrejurări exterioare, în aceeași adâncă și largă atmosferă de frățescă împreună lucrare.

Ardealul preotului Mihai Popovici care a călătorit pe la anul 1770 și a povestit istoria drumului său la Moscova, a scriitorului făgărășan Codru-Drăgușanu care pregătirea în 1843 credinșoșia pravoslavnicilor ruși și larga toleranță a Bisericii dela Moscova, dar mai ales Sibiul providențialului mitropolit Andrei Șaguna, care tot pe aceea vreme își pleca genunchii

Iarăși feciorii de preoți

Am arătat altădată în aceste pagini marea contribuție pe care au adus-o și o aduc feciorii și nepoții de preoți neamului nostru, în învățământ, știință, artă, administrație, cinste și corectitudine în orice breaslă, ce oglindesc atmosfera din casa preoțească de unde plecau. Dacă atunci făceam acest lucru cu sentiment de mândrie, acum revin cu unul de regret, căci, dacă feciorii de preoți îngroașă rândurile tuturor indeletnicirilor superioare, împuținează rândurile slujitorilor altarului. Se constată că preoții nu-și mai dau feciorii la școlile teologice pentru preoție sau că ei, feciorii de preoți, nu vor să se mai facă preoți ca părinții lor.

Până acum au fost generații întregi de preoți, care au slujit la același altar. Dinastii de preoți. Vorba dela sate: „doar nu l-oiu face popă“, a rămas un semn al trecutului. Nu sunt mulți ani când pentru foarte mulți dela sate preot și apoi învățător era tot ce doreau mai bun pentru copiii lor. Seminariile și Normalele erau prin excelență școlile ale satelor. Sunt și astăzi, dar mai puțin pentru feciorii de preoți și de învățători, care se îndreaptă și ei, după mentalitatea vremii, spre cariere cu titluri mai pompoase și mai bănoase, iar nu spre slujba lui Hristos, care, drept, e împreună cu multe necazuri.

Dece nu-și dau preoții feciorii la preoție?

Dece refuză feciorii de preoți misiunea sfântă a părinților lor?

Este grea slujba preoției și, dintr'un proces de conștiință sau chestie de vocație, feciorii de preoți nu se mai îndreaptă spre școlile teologice? Se simt neputincioși față de marea răspundere a preoției? Frumoase gânduri și înaltă conștiință, ce amintesc frământările sufletești ale unui Grigore de Nazianz sau Ioan Hrisostom! Nu trebuie să uităm că prin credință și har, care pe cele neputincioase le vindecă și pe cele slabe le întărește, putem călca pe urmele apostolilor pescari.

Că unii dintre preoți au scăderi morale, care se răsfrâng asupra întregii preoții sau le speculează alții din afară! Și în ceata Mântuitorului a fost un lacom și un trădător. Poporul zice că pădure fără uscături nu se poate. Nici o bransă nu e ferită de asemenea specimene și scăderi, numai că nu se face atâta caz. Că n'ar trebui să fie printre preoți asemenea exemplare, de acord, iar, dacă un preot poate să facă și rău, asta înseamnă că omul din el refuză să se integreze harului divin. Aceasta nu înseamnă însă că ceilalți să nu-și facă datoria, sau să ocolească preoția. Păstrez un cuvânt al dlui Teodor M. Popescu, profesorul meu de teologie: chiar dacă toți în jurul tău sunt necinstiți sau nu-și fac datoria, aceasta nu te împiedică pe tine de a fi cinstit și de a-ți face datoria până la capăt.

Că uneori preoțimea este privită cu

pe lespezile vechii Lavre a Kievului și care mai apoi a ținut tot timpul contact cu mișcarea teologică și culturală din marea Biserică a Rusiei — unde, de altfel, a și fost prețuit în mod deosebit traducându-i-se și elogiindu-i se activitatea științifică și bisericească — acest Ardeal se bucură nepus când acelaș fir de frățescă înțelegere se reia cu atât de promițătoare nădejdi. Ardealul, cu trecutul lui atât de sbuciumat, nu uită că astăzi, ca și acum 200 de ani și acum 100 de ani, pe vremea revoluției din 1848, libertatea cea atât de scumpă lui, i-a fost dobândită prin jertfa și strădaniile marelui popor dela Răsărit. Să rugăm pe bunul Dumnezeu să călăuzească și să lumineze cu bine-cuvântarea Sa aceste legături și, pe deasupra oricăror protivnicii de orice natură ar fi ele, acelaș duh de bună înțelegere și de împreună lucrare spirituală să se statornicească între cele două Biserici și între turma, în care fiecare din ele sunt chemate să lucreze azi cu atâta sfântă râvnă duhovnicească.

Prof. T. BODOGAE

ochi răi și batjocorită? Dar se spune rău și despre reprezentanții altor instituțiuni de seamă.

De vom auzi unele ca acestea, mai întâiu trebuie să îndreptăm pe frații noștri preoți cari greșesc, apoi să ne aducem aminte de cuvântul Mântuitorului: poate să fie sluga mai mare ca stăpânul? Dacă pe Dânsul l-a urit lumea până la răstignire un adevărat ucenic al Lui poate avea pretenții la laurii lumii? Chiar oamenii recunosc poziția aceasta a preotului ca vestitor al unei alte luni și alte morale, care nu e pe placul tuturor. Preotul „așează în centrul preocupărilor obștești ceva ce obște abea tolerează la periferia preocupărilor ei vitale: Dumnezeu și adevărul Său. Din pricina prezenței preotului lumea se simte neliniștită în siguranța sa: el e reprezentantul celorlalte lumi, a lumii nevăzute, care conștient sau inconștient îi înspăimântă pe toți și ar vrea să nu fie adevărată (după Iosef Sellmair, vezi Rev. Teol. Nr. 1—2, 1946, p. 161). Deci, această ură mai mult să ne aprindă râvna pentru această lume a lui Hristos, după cum vântul mai tare aprinde focul

Că ar putea sluji mai puțin neamul și pe semeni ca preot și altfel ar înfăptui mai mult? Nu există activitate superioară incompatibilă cu preoția. Cine vrea să fie pe o cale adevărată nu va merge pe aceea croită de oameni, ci pe cea arătată de Dumnezeu. Cine vrea să slujească popoului, poate fi preot, iar ca preot are atâtea mijloace de activitate în slujba celor mulți și are o influență pe care n'o are nici poate da alt dregător sau dregătorie lumească. Câți au renumele și înfăptuirile în folosul Neamului ca Mitropolitul Andrei Șaguna și totuși el a rostit memorabilele cuvinte: De o sută de ori de m'ași naște, tot preot m'ași face?

Este prea grea slujba preoției, din proces de conștiință, de teama lumii, sau din ce alte calcule feciorii de preoți refuză preoția părinților, se rușinează de busuiocul și prescura din casa preoțească? Oare toți suntem croiți pe măsura v acului? Nu se gădesc mai mulți care să înfrunte concepția veacului și cu crucea lui Hristos să însemne cărările spirituale, pe care trebuie să le urmeze ceilalți? Firește că i-am vrea în primul rând pe cei crescuți în umbra altarului.

De bună seamă, nu noi ne vom îngriji de conducătorii Bisericii lui Hristos. Dumnezeu își alege singur vasele Sale. Uneori pe cele slabe ca să facă de rușine pe ce e tari. „Sunt sătul, spunea Voltaire, de a auzi spunându-se mereu că au ajuns 12 oameni să întemeieze o religie; eu vreau să fac să se vadă că ajunge unul singur pentru a o distruge!“ A trecut și Voltaire — care totuși pe patul morții chema pe preot spre stupefacția prietenilor — a trecut și secolul lui, cum au trecut atâția și atâtea, dar Biserica lui Hristos n'a pierit și nici nu va pieri.

N'am vrut nici să fac un proces, nici să dau un răspuns complet. E o simplă constatare și deci o legitimă întrebare:

Dece preoții nu-și mai îndrumază feciorii spre preoție?

Dece feciorii de preoți refuză sau ocolelesc preoția?

Preot Gh. C. Diaconu

Sublinieri

Vorbind de curând la radio, cu prilejul aniversării eliberării orașului Praga, dl Jan Masaryk, ministrul de externe al Cehoslovaciei, a spus între altele:

„Națiunile Unite sunt ultima și astăzi singura instituție care poate și care chiar trebuie să ne aducă o pace durabilă“.

„Vrem ca ideea Națiunilor Unite să devie parte integrantă din viața fiecărei țări“.

Sprijiți cu drag

Telegraful Român
Organul lui Șaguna din 1853

O carte din lumea meșteșugarilor români

În primăvara acestui an a apărut, la Sibiu, o lucrare deosebit de însemnată și care poartă titlul: „La optzeci de ani“ (Tipografia Arhidiecezană, pag. 224). Alcătuirea lucrării se datorește unui meșteșugar în arta tipografică, dlui Traian Chirilă, și ilustrează trecutul de opt decenii al „Reuniunii culturale naționale a meseriașilor români din Sibiu“.

Subscriitorul acestor rânduri a avut prilejul să urmărească lucrarea dintru început și deci să-i cunoască fiecare pagină, încă înainte de apariție. Aceasta, nu în sensul că ar fi fost cumva părtaș la inițierea sau la alcătuirea ei, ci pentru motivul că a fost asociat la efectuarea corecturilor necesare oricărei lucrări, lucru împlinit cu multă plăcere și cu creștină dragoste. Căci ostentivul-autor face parte din personalul Tiparniței Șaguniene și pricepe multe din tainele slovei bune.

Cartea abia apărută urmărește, în amănunțime, întreaga viață Reuniunii într'un spirit critic și nepărtinitor. Ea arată ce au fost în stare să facă o mână de meseriași români, în luptă cu nenumărate prejudecăți puțin favorabile neamului nostru și meșteșugarilor de toate branșele ieșiți din sânul lui și la ce au putut ei ajunge după o muncă neîntreruptă de opt decenii.

În întreg trecutul ei, ca și azi de altfel, Reuniunea a cultivat dragostea de Biserică, de Neam și de meșteșug, sprijinind toate inițiativele nobile ale clasei mijlocii din Sibiu și din alte părți ale Transilvaniei. Ea a constituit un model de asociație meșteșugărească pentru sine ca și pentru alte organizațiuni de acest fel și se încăpățânează să dăinuie în acelaș spirit măgulitor. De aceea a și isbutit să ridice clasa muncitoare, din punct de vedere național, religios, cultural și profesional, la un nivel vrednic de orice laudă.

Figura marelui mitropolit Șaguna, din a cărui îndemn a pornit organizarea meșteșugarilor sibieni, aceea a asesorului consistorial Nic. Cristea, a „cercetătorului nobil“ V. Tordășianu, a lui Gh. Poponea, P. S. Episcop N. Colan al Clujului și P. C. Prof. Em. Cioran — cinci președinți în răstimp de opt decenii — răsbat din lucrare într'un nimb de cinste, accentuând asupra spiritului cordial și de continuitate în care a fost și este condusă Reuniunea. Acelaș lucru îl desvăluie și faptul, că bătrânul meșter tipograf Șt. Duca a deținut slujba de secretar vreme de patru decenii, până când i-a urmat chiar autorul lucrării de față, dl Traian Chirilă. Cumpăneala dreaptă s'a răzimat și se razimă apoi pe împrejurarea, că toți mitropoliții Ardealului, dela Șaguna și până la I. P. S. Mitropolit Nicolae, au acordat Reuniunii un sprijin moral excepțional, deținând președinția de onoare. Nu credem să existe, în țară la noi, o altă reuniune cu o asemenea caracteristică fundamentală.

Într'o lumină deasemenea caracteristică răsbat apoi figurile dirijorilor de cor, artiștilor-diletanți, meșteșugarilor-membri și ale tuturor oamenilor de bine cari au avut oarecare legături cu Reuniunea.

În orice caz, lucrarea demonstrează, că viața culturală și națională a Sibiului nu poate fi concepută, în adevăratul ei aspect, decât luând în considerare activitatea din trecut și de azi a Reuniunii meseriașilor. Ceea ce, într'un anumit sens, se poate spune și despre viața românească din întreaga Transilvania.

Lucrarea merită să fie citită cu atenție, pentru cuprinsul ei și pentru forma în care se prezintă ea. Ea este vrednică de laudă și nu mai puțin vrednic este izvoditorul ei.

D. Călugăr

Nr. 5526/1947.

Comunicat

În legătură cu ordinul nostru circular Nr. 2290/1947, publicat în Telegraful Român Nr. 9—10, aducem la cunoștință On. preoțimi, că Sf. Paști ale anului 1948 vor cădea la data de 2 Mai.

Consiliul Arhiepiscopesc

Din viața Bisericii rusești

— Educația teologică din U.R.S.S. este în plină dezvoltare.

În 14 Oct. 1946 s'a deschis Academia teologică din Leningrad, în prezența I. P. S. Sale Patriarhului Alexei. Cu acest prilej Mitropolitul Grigorie a subliniat, că înalta școală are menirea „de-a atinge și depăși vechiul nivel de cultură al trecutului, evitând primejdia de-a cădea în greșala unei reflexiuni pur scolastice asupra creștinismului teoretic; conștiința teologică trebuie să devină o putere de viață, întemeiată pe o bază evanghelică”. Viitorii preoți vor fi purtătorii adevărului și patrioți creștini.

La Academia teologică din Moscova fac cursuri teologice oarecari profesori din străinătate. Rectorul Academiei, profesorul N. W. Ichepurine, a declarat într-o alocuțiune rostită la începutul anului universitar: „Războiul nu-i bună decât în slujba credinței. Scopul suprem al ortodoxiei cere ca fiecare din noi, după doctrina sf. Biserici, să facă operă creatoare, ca experiențele sale religioase să reveleze taina vlădicătoare a ortodoxiei”.

— Consiliul misionar al Sf. Sinod patriarhal a revenit la viața mulțumită unui decret al I. P. S. Sale Patriarhului Alexei al Moscovei. Ca președinte al consiliului acestuia a fost numit Arhiepiscopul Vitali de Toula. Consiliul va avea ca sarcină rezolvirea numeroaselor chestiuni ridicate de mișcarea creștină tot mai vie din cuprinsul Uniunii.

— „Church World Service”, organismul de ajutor și de reconstrucție al Bisericilor protestante din America, va trimite în Rusia ajutoare sub formă de veșminte pentru 100.000 orfani de război ruși. Acest proiect a fost elaborat încă în anul trecut de către „Consiliul interconfesional al ajutoarelor Rusiei”.

După cum au relevat directorul lui „Church World Service” și președintele noului comitet interconfesional al Institutului ruso-american, ajutoarele destinate Rusiei „nu vor face numai un serviciu important din punct de vedere al ajutorului material, ci ele vor fi expresia prieteniei creștinilor americani față de popoarele Uniunii sovietice”.

— Corespondentul la Moscova al lui „Religions News Service” (New-York) raportează că I. P. S. Sa Patriarhul Alexei a confirmat primirea unui dar de 105.500 Evanghelii și Testamente Noi din partea Societății biblice americane. Darul constă din 500 Testamente Noi în limba greacă, 5000 în limba rusă, cu psalmi, și 100.000 Evanghelii în limba rusă.

I. P. S. Sa Patriarhul Alexei și-a exprimat recunoștința pentru acest dar și a anunțat că sfințele cărți vor fi împărțite între Academia teologică din Moscova și faimoasa mănăstire din împrejurimile Moscovei: Troitse Sergievsky Lavra.

— Cu prilejul împlinirii a trei ani dela moartea patriarhului Serghei al Rusiei, a apărut o carte intitulată: „Patriarhul Serghei și moștenirea lui spirituală”.

Priveghere

Cr ıasa nopții, luna, străluce'n fir de aur
Și-a stelelor podoabă adună-al ei tezaur
În liniștea ce'nține aripă de-odihnă
Sub zri de vis ce'ăsterne lințolii 'ntins
[de tihnă.]

Din zarea adormită târziu în miez de noapte
La vechia mănăstire pornește svon de șoapte
Monahi cu fețe pale încep o slujbă sfântă
Și-un dangăt lin de clopot che area rugii
[cântă.]

Locașul de 'nchinare făclii îl luminează
Și sfinții din icoane îl binecuvintează;
E ceas de priveghere, monahi cu plete ninse
Așteaptă acum pe mire cu candelile aprinse.

Ca fumul din cădelniți se'arță-a lor cântare.
Un imn curat ce suie spre-al slăvilor hotare;
Veghiați în rugăciune, căci cıasul nimeni știe,
Când Domnul, pe a norilor slăvire, va să vie!

Preot ȘTEFAN IASCIANU

**AJUTAȚI
pe cei năpăstuiți din Moldova!**

Sfatul de împăciuire

În furnicarul preocupărilor și luptelor zilnice ale unei vieți atât de grele ca cea de azi, păstorul de suflete e prins în cercul unor îndatoriri vitale și superioare, de a căror împlinire atâră însuși viitorul poporului nostru. Cu autoritatea și puterea oferită de sf. Taină a Preoției, care nu este din lumea aceasta, păstorul de suflete trebuie să trezească viața răvășită a omenirii la o viață nouă, s'o spiritualizeze și s'o întoarcă îndumnezeită la Ziditorul ei. Pentru ducerea la îndeplinire a acestei misiuni, el trebuie să întrebuițeze cu desăvârșită tactică, mijloacele pastorale care-i stau la îndemână.

Între aceste mijloace este și activitatea în cadrul Sfatului de împăciuire. „Iniințat prin legea din 3 Nov. 1943, sfatul de împăciuire a oferit preotului — în calitate de președinte — noi mijloace și metode de-a apropia sufletele credincioșilor Bisericii de Hristos și de Evanghelia Lui”. (Circulara Nr. 12.821/1943).

Pentru păstorul de suflete conducerea Sfatului de împăciuire nu trebuie să fie o sarcină în plus, care să-l facă să se eschiveze dela această datorie. Dimpotrivă, el trebuie să reclame celor în drept acest câmp de activitate.

În tot cursul istoriei, preotul a fost povățuitorul poporului nostru dreptcredincios. El a fost totdeauna propoveduitorul adevărului, reprezentantul dreptății în fața poporului.

Credincioșii Bisericii noastre au înțeles întotdeauna această misiune dumnezeiască a preotului. Ei au știut, că preotul fiind slujitorul altarului, trebuie să fie de partea dreptății dumnezeiești. De aceea, dela începutul închegării noastre ca neam, preotul a fost chemat, alături de bătrâni, să limpezească cuminte și repede toate neînțelegerile dintre membri cari formau grupările românești.

Această chemare sfântă și-a îndeplinit-o slujitorul altarului — cu cea mai curată conștiință — de-alungul istoriei până azi, fie că era însărcinat cu această misiune de legile statului sau de îndemururile părintești ale conducerii bisericești.

Iată deci, că activitatea preotului în cadrul Sfatului de împăciuire nu este nouă decât în formă. În fond ea este numai continuarea unei datorii impuse de misiunea sa de povățuitor sufletesc al fiilor neamului românesc.

Căci în Sfatul de împăciuire preotul nu trebuie să ia atitudinea unui judecător, care prin gimnastica nunții și a legilor seci incriminează pe una din părți și împarte dreptate celeilalte. Nu! El trebuie să fie „sfătuitorul blând și înțelept, povățuitorul iscusit și luminat al sufletelor doritoare de pace”. (Circulara citată).

În primul rând preotul — în calitate de președinte — trebuie să arate cauza primă a neînțelegerilor dintre ei, care nu este alta decât lipsa de iubire creștinească. Și arătând să încerce a răscoli de sub spuză cărbunii dragostei, care va scoate la lumină adevărul, Focul dragostei și lumina dreptății vor aduce apoi împăcarea împricinărilor; dar nu o împăcare formală notată doar într-un proces-verbal, ci o împăcare inspirată de-o conștiință transfigurată și renăscută la dreptate, în sensul fericirii rostită de Mântuitorul Hristos: „Ferițiți cei ce flămânez și însetoșează de dreptate, că aceia se vor sătura”.

Dreptatea adevărată este o dreptate interioară, o dreptate sprijinită nu pe legile omenești ci pe duhul iubirii, al iubirii îndelung răbdătoare, generoase și iertătoare...

Dreptatea sprijinită pe legile omenești este numai un reflex al dreptății interioare; este o dreptate rigidă, care lucrează din afară înăuntru; care judecă rece. Dreptatea conștiinței însă, este dreptatea creatoare de ordine morală, de raporturi sincere și mântuitoare între oameni.

Dacă preotul a reușit prin iscusința și tactica sa pastorală să rezolve litigiul dintre împricinați prin o astfel de dreptate, atunci poate fi împăcat în conștiința sa, că a lucrat în adevăratul sens al fericirii: „Ferițiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema”.

Iar împricinății le-a spulberat definitiv

prejudecata, că vin la sfatul de împăciuire pentru îndeplinirea primei formalități, spre a putea începe adevăratul proces aducător de însemnate cheltuieli materiale și adâncă ură sufletească. I-a făcut să înțeleagă, mai departe, că adevăratul creștin este acela, care își conduce pașii vieții lui după cuvintele Scripturii sfinte, care spune: „Să nu apună soarele întru mânia voastră”, sau „Când va fi să aduci darul tău la altar și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva împotriva ta, lasă darul tău acolo, înaintea altarului, și mergi, împacă-te cu fratele tău și apoi venind adu darul tău”.

Dar activitatea preotului prilejuită de sfatul de împăciuire, nu este numai cu caracter individualist în sens curativ, de împăcare adhoc a celor împricinați, ci are și un caracter colectiv în sens preventiv pentru toți păstorii săi. Căci, din cazurile ce se vor ivi, va desprinde ușor atmosfera morală a credincioșilor săi. Va ști natura păcatelor cari le stăpânesc viața. Cunoșcând acestea va ști cum să-și alcătuiască predicile sale, pentru ca ele să fie o putere reală de însuflețire etică, o călăuză educativă spre idealismul vieții în Hristos.

Preot P. Comaniță

Din activitatea conferințelor preoțești

Preoțimea protopopiatului Oituz și-a ținut conferința de primăvară la 2-3 Aprilie c., în parohia Intorsura Buzăului, sub președinția C. preot Ioan Rafiroiu, adm. prot.

S'a slujit mai întâi Liturghia Sf. Grigorie, sf. Maslu de obște și un parastas pentru ctitori, preoți și enoriași adormiți în ultimii ani. La sfârșit, C. preot Gh. Solovăstru (Dobârlău) a predicat despre Sf. Taine ale Spovedaniei și Cuminecăturii, iar după masă, C. preot I. Popica și-a cetit meditația înalte de mărturisirea preoților.

Conferința a ascultat, în cadrul lucrărilor ei, expunerea C. preot I. Ciurea (Poiana Sărată) despre stilism. Subiectul a fost prezentat cu multă destoinicie și a remarcat pricina pe care se întemeiază stilismul precum și mijloacele pentru combaterea lui. C. preoți au luat parte la discuție critică, subliniind că slujbele religioase trebuie săvârșite cu toată cuvioșia și atențiunea și în deplin acord cu practica tipiconală ortodoxă, mai ales când e vorba de sf. Taine. Aceasta, pentru a se înlătura orice posibilitate de critică negativă din partea sectarilor și, cu deosebire, a stilștilor.

În centrul conferinței a stat însă recenzia asupra lucrării „Biserica și Viața” de I. P. S. Mitropolit Nicolae, cetită de C. preot M. Modoiu. Recenzia a scos în evidență valoarea excepțională a lucrării. Ea este o carte de concepție creștină ortodoxă și de cugetare adâncă, aducând un folos neameștat de mare pentru orientarea vieții românești în întregul ei.

Recenzia a dat grai mulțumirii provocate de apariția acestei lucrări rari, mulțumire tălăcută apoi în general de către întreaga preoțime a protopopiatului Oituz. Conferința a apreciat pe dreptate, că lucrarea trebuie să aparțină fiecărei biblioteci parohiale, fiind un sprijin prețios în cristalizarea concepției preoțimii noastre asupra menirii sale.

Serviciul religios în catedrala din Sibiu

3. Duminică în 1 Iunie 1947, ziua întâi de sfințele Rusalii, servește I. P. S. Sa Mitropolit Nicolae înconjurat de un mare sobor de preoți și diaconi. Predică I. P. Sf. Mitropolit Nicolae.

4. Luni în 2 Iunie 1947, a doua zi de sf. Rusalii, servește P. S. Arhiepiscop-vicar Teodor înconjurat de un mare sobor de preoți și diaconi. Predică: P. S. Arhiepiscop Teodor.

5. Duminică în 8 Iunie 1947, servesc: Prof. Mihail Neagu, cons. Gheorghe Secaș și Alexandru Popa; diaconii: Simion Macarie și Vasile Gârbu. — Predică: cons. Gheorghe Secaș.

Raport

asupra activității științifice și de organizator a C. Sale Păr. Diacon Prof. Dr. Nicolae Mladin, alcătuit de comisiunea instituită pentru chemarea prin numirea unui profesor-titular la catedra vacantă de Morală și Mistică dela Academia teologică „Andreiană din Sibiu, conform art. 15, 2 al Regulamentului acestei Academii, comisie ce și-a ținut ședințele la 5 Aprilie 1947.

Comisia cercetând activitatea C. Sale Păr. Diacon Prof. Dr. Nicolae Mladin a constatat următoarele:

I. Studii:

Născut în 1914 la Abrud (jud. Alba), e licențiat al Facultății de Teologie din București (1938), unde și-a susținut și Doctoratul (1946). În anii 1941—1943 a făcut studii de specializare la Facultățile de Teologie catolică și protestantă din Viena. A urmat un timp și cursurile prof. Heiler dela Facultatea de Filosofie din Marburg.

II. Activitatea științifică:

a) Scrieri: A tipărit următoarele cărți și studii: 1. Renașterea gnosticismului, Rev. Teol. 1939. 2. Pe urme vovodale, Revista Teol. 1940. 3. Despre rugăciune, Rev. Teol. 1940. 4. Despre monahism, în „Omagiul I. P. S...” 1940. 5. Mie a vieții este Hristos (o parte), Sibiu 1941. 6. Moarte și viață, Tel. Rom. 5 numere 1941. 7. Biserica lui Dumnezeu în lumina Sf. Scripturi, Sibiu 1942. 8. Lumină din Răsărit, Rev. Teol. 1942. 9. Între spiritual și social, Rev. Teol. 1943. 10. Naștere din veac, Tel. Rom. 1943. 11. Tinerete și Învier, Sibiu 1944 (p. IV+24). 12. Bucură-Te Mireasă pururea Fecioară, Sibiu 1945 (p. 76). 13. Martirii Ortodoxiei, Sibiu 1945 (p. 19). 14. Tineretul și Rugăciunea, Sibiu 1945 (p. 17). 15. Hristos în Universitatea Ardealului, Sibiu 1946, (p. 12). 16. Sf. Ioan Gură de Aur, predicatorul milosteniei, în rev. „Duh și Adevăr” 1946. 17. Despre „Filocalie”, Rev. Teol. 1946. 18. Asceza și Mistică paulină, (Teză de doctorat), în manuscris.

La acestea se adaugă studii și articole variate, recenzii și note informative, publicate în Telegraful Român, Lumina Sătelor, Foaia pentru suflet, Tinerimea Creștină, Revista Teologică, Duh și Adevăr, etc. Din toate acestea se vede un spirit preocupat de problemele morale ale vremii, năzuind să tâlmăcească viața modernă în lumina moralei creștine, care singură poate oferi adevărata cale a desăvârșirii spirituale umane. Scrierile se caracterizează prin informație, cugetare clară și vie, expresie pregnantă și atractivă.

b) Conferințe. A ținut conferințe în cadrul Academiei teologice, Societății Femeilor ortodoxe, F. O. R.-ului, F.O.R.S.-ului, Astrei, Școalei de ofițeri Sibiu, etc.

A predicat la Catedrala din Sibiu și alte orașe ale țării.

E un tânăr teolog de nădejde.

c) Activitatea didactică. A funcționat ca profesor suplinitor la catedra de Morală și Mistică dela Academia teologică „Andreiană” Sibiu (1943—1947).

d) Organizator. 1. Președinte de onoare al Societății studenților dela Academia teologică din Sibiu.

2. Îngrijește colecția „Chemări către tineret”, din care au apărut 5 numere.

În baza titlurilor și a activității de mai sus și a faptului că întrunește condițiile din articolul 15, 1 din Regulamentul Academiei Teologice „Andreiane”, comisiunea propune chemarea prin numirea ca titular a C. Sale Păr. Diacon Dr. Nicolae Mladin la catedra de Morală și Mistică dela Academia „Andreiană” din Sibiu.

Având în vedere că susnumitul face parte din cadrele corpului didactic universitar, comisiunea constată că nu este cazul de-a fi supus și unei probe didactice.

Sibiu, la 5 Aprilie 1947.

Președinte:

NICOLAE,

arhiepiscop și mitropolit

Membri:

Prof. Dr. D. Stăniloae

prof. la Fac. de Teol. București

Prof. Dr. N. Neagu

Diacon Em. Vasilescu

Prof. Dr. Gr. T. Marcu

INFORMAȚIUNI

INTERNE:

P. C. Sa Părintele Grigore Pișculescu (Gala Galaction) a fost ales membru activ al Academiei Române.

Consiliul Plenar al Episcopiei Clujului s'a întrunit în ziua de 10 Mai c., rezolvind problemele urgente ale bunului mers al Bisericii.

P. C. Sa Păr. Prot. Dr. Petru Rezuș, harnicul și eruditul profesor al Academiei teologice din Caransebeș, a trecut la catedra de Teologie fundamentală dela Facultatea de Teologie din Suceava. Îi facem urarea de a fi la înălțimea vrednicilor săi înaintași, apologeții de renume: Dr. Vasile Găină și Dr. Nicolae Cotos.

Deces. În ziua de 30 Aprilie c., a trecut la cele veșnice octogenarul slujitor al altarului, preotul **Dimitrie Bărbat** din parohia Șercăița (prot. Olt), după o slujire devotată de 48 ani. Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii! Pentru cinstita memorie a tatălui său, dl Octavian Bărbat din Mercurea Cuc, a dăruit bisericii din parohie suma de 2.000.000 Lei.

EXTERNE

Crucea Roșie belgiană a făcut un călduros apel către public în favoarea copiilor moldoveni.

Comisia de anchetă O.N.U. din Grecia, și-a terminat lucrările.

Organizația Internațională a Ziariștilor va fi primită de O.N.U., spre a-și spune cuvântul în chestiunea libertății presei.

Delegația română pentru Săptămâna prieteniei româno-bulgare, a asistat în Sofia la serbările în cinstea sf. Metodiu și Kiril.

U.N.E.S.C.O. va edita un catalog în care vor fi trecute toate cărțile existente în bibliotecile din Europa.

Comitetul O.N.U. pentru Palestina și-a ținut prima ședință în 26 Mai c.

În cadrul unei cuvântări la Institutul Americano-Sovietic, dl Gromiko a afirmat încă odată dorința Uniunii Sovietice de-a se reglementa controlul energiei atomice.

Mareșalul Montgomery a declarat recent, că și bărbații de stat ar putea câștiga pacea, așa cum soldații câștigă războiul, dacă ar ține seamă de atribuțiile bunului soldat: unitate, camaraderie și lealitate.

Nr. 4296/1947

(25) 3 - 3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului **Oituz** (cu sediul în Tg. Săcuiesc) publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar și diurnă de protopop dela Stat.

2. Locuință în casele protopopești, constând din 5 camere și bucatărie.

3. Ses une 28 jugăre 1323 stj. p. pământ arabil și cositură în hotarul comunelor Turia și Ruseni.

4. Venitele sto'are uzitate în parohia Tg. Săcuiesc.

5. Diurnele convenite dela vizitațiile în parohii.

Cel ales și instituit, pe lângă îndeplinirea obligațiilor de protopop, va conduce Oficiul parohial al parohiei Tg. Săcuiesc, va predica în Dumineci și sărbători și va inspecta învățământul religios în școlile primare din parohiile protopopiatului Oituz.

Cererile de candidare și concurs, însoțite de actele necesare, se vor trimite pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din ședința plenară a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 10 Martie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 4806/1947

(27) 3 - 3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al protopopiatului **Olt**, cu se-

diul în Șercaia, publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar și diurnă de protopop dela Stat.

2. Locuință în casa protopopească.

3. Sesiune parohială 32 jugăre, arătură și fânaș.

4. Diurnele convenite dela vizitațiile în parohii.

5. Venitele sto'are uzitate în parohia protopopească Șercaia.

Cel ales și instituit, pe lângă îndeplinirea obligațiilor de protopop, va inspecta învățământul religios în școlile primare din protopopiatul Olt și va catehiza în școlile din Șercaia.

Cererile de candidare și concurs, însoțite de actele necesare, se vor trimite pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu.

Sibiu, din ședința plenară, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 10 Martie 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 5187/1947

1-3

Concurs

Pentru întregirea postului de șef contabil la Cancelaria Consiliului nostru arhiepiscopesc, publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție a lui în Telegraful Român.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt cele normate în Legile de salarizare pentru șefi-contabili dela instituțiile publice și anume:

Salar dela Stat conform studiilor speciale de contabilitate și conform vechimei în câmpul muncii.

Chirie dela Stat conform situației familiare.

Ajutor de familie după minori.

Candidații vor fi cu studii academice de contabilitate și vor poseda titlul de contabil expert sau având titlul de licențiat al Academiei comerciale își vor câștiga titlul de expert contabil în intervalul cel mai scurt posibil.

Cererile cu actele doveditoare: de studii, de situația familială, de serviciile prestate până acum în câmpul muncii și cu eventualele condiții în afară de cele din concurs, vor fi trimise pe adresa Consiliului nostru arhiepiscopesc în Sibiu, care după prestarea unui examen de concurs făcut de candidați, va face numirea sau dacă este cazul tranșarea.

Vor fi preferați candidații cari au și studii teologice.

Sibiu, din ședința secției bisericesti, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 6 Mai 1947.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 3413/1947.

3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a treia **Tulgheș** din jud. Ciuc, protopopiatul Oituz, publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat conform pregătirii și anilor de serviciu.

2. Parohia se va îngriji de locuința preotului.

3. Sesiune parohială 7 jugăre din reforma agrară.

4. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs se vor înainta la Consiliul nostru arhiepiscopesc, care va întregi parohia prin numire.

Sibiu, 21 Aprilie 1947.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 60/1947 Prot.

(28) 2-3

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de paroh al parohiei de cl. III, **Meșendorf**, se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție a acestuia în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela stat.

2. Casă parohială.

3. Sesiune parohială: a) 1 jug. 360 st.

p. arător; b) 18 jug. fânaș; c) un loc de vie de 400 st. p.

4. Lemne de foc: 4 stânjini făcuți și aduși acasă.

5. Una ferdelă bucate de fiecare familie.

Indatoriri:

Pe lângă celelalte îndatoriri impuse de slujba preoțească, legi și regulamente, cel ales va catehiza gratuit în școala primară și va predica regulat în Dumineci și sărbători.

Cererile de concurs însoțite de toate actele necesare (botez, bacalaureat, absolvire, capacitate), inclusiv autorizația de candidare, se vor înainta în termen oficiului meu, iar concurenții cu prealabila învoire a subsemnatului se vor prezenta și în parohie.

Sighișoara, la 25 Aprilie 1947

Oficiul protopopesc ort. rom. Sighișoara în înțelegere cu Consiliul parohial din Meșendorf.

Emilian Stoica

protopop

Nr. 846/1947

(29) 2-3

Concurs

În conformitate cu ordinul Preavenabilului Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 420/1947 publicăm concurs pentru întregirea parohiei de cl. II **Holbav**, protopopiatul Bran, cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.

2. Taxele stolare obicinuite în protopopiatul Bran.

3. Casa parohială locuibilă.

4. Sesiunea parohială 7 jugăre.

Indatoriri:

1. Cel ales va predica regulat Dumineca și sărbătoarea și va catehiza elevii și elevetele școlii primare de stat din parohie.

2. Va activa statutar în cadrele societăților parohiale, culturale și religioase: Sf. Gheorghe, Anastasia Șaguna, Casa Culturală, Reuniunea de femei și Oastea Domnului.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele necesare și cu autorizația de-a candida dela Prea Venerabilul Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen Oficiului protopopesc Bran, Zărnești-Brașov, iar concurenții se vor prezenta în parohie, în Dumineca și sărbătoarea ce le vom fixa, spre a cânta, eventual a liturghisi și a face cunoștință cu poporul dreptmăritor.

Zărnești, 1 Mai 1947

Vasile Stoicane

protopop

Nr. 4946/1947.

(30) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I (intâia) **Șinca-Nouă**, din protopopiatul Olt, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat, conform pregătirii teologice și anilor de serviciu.

2. Stola uzitată în parohie.

3. Folosința a jumătate din cimitirul bisericii vechi.

4. Parohia va plăti chiria preotului, până la edificarea casei parohiale.

5. Patru stânjini lemne de foc din pădurea bisericii, aduși acasă; fasonatul privește pe preot.

6. Câte o ferdelă de cartofi sau ovăz dela fiecare familie

Indatoriri:

Pe lângă îndatoririle generale, cel ales va face gratuit catehizația în școala primară și va predica regulat în Dumineci și sărbători.

Cererile de concurs, însoțite de acte și de binecuvântarea arhierescă de candidare, se vor trimite pe adresa: Oficiul protopopesc ort. rom. al Oltului, Șercaia, județul Făgăraș.

Sibiu, din ședința secției bisericesti, a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 6 Mai 1947.

Pr. Gheorghe Ivașcu

adm. protopopesc

Nr. 146/1947.

(31) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Hașdău** cu filiile **Dobâca** și

Goleș din protopopiatul Hunedoara, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Locuință în natură.

2. 30 litri porumb sfărmit de fiecare casă sau contra valoarea lui de pe piață.

3. Lemne de foc în natură.

4. Salarul dela Stat.

5. Venitele obișnuite în parohie.

Cel ales va predica în Dumineci și sărbători și va face catehizația la școala primară din mater și filii.

Cererile de concurs însoțite de actele necesare și autorizația de a candida dela P. V. Cons. arhieriscopesc se vor trimite în termen oficiului protopopesc Hunedoara.

Concurenții se vor prezenta în parohie cu încuviințarea Oficiului protopopesc, pentru a servi, predica și face cunoștință cu poporul.

Hunedoara, 11 Mai 1947.

Oficiul protopopesc ort. rom. în înțelegere cu Consiliul parohial.

Nicolae Suciu

protopop

(26) 3 3

Concurs

Pentru ocuparea postului de cântăreț II la Biserica Sf. Nicolae din **Brașov-Scheiu**, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.

2. Locuință în natură, corespunzătoare.

3. Venitele stolare obișnuite în cele 3 (trei) parohii.

4. Sesiune cantorală de 4 jug. teren arabil cal. I.

Indatoriri:

1. Candidații vor prezenta Diploma de absolvire a Școlii de cântăreți din Sibiu. Absolvenții altor școli de cântăreți bis. din țară, pot candida numai cu aprobarea Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc din Sibiu.

2. Extras de botez.

3. Certificat de moralitate.

4. Certificat de naționalitate.

5. Certificat de bună purtare și că posedă pe deplin cunoștințele tipice și muzicale, de unde au mai servit.

7. Candidatul ales va forma și conduce corul Bisericii.

6. Candidatul ales va activa alături de preot în Oastea Domnului și se va conforma întru toate Regulamentului Bisericii.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele necesare, se vor înainta în termen la Oficiul protopopesc ort. rom. al Brașovului.

Concurenții, cu prealabila încuviințare a Oficiului protopopesc, se vor prezenta într-o Duminecă sau sărbătoare în biserică la strună, spre a cânta și a face cunoștință cu credincioșii.

Brașov, la 22 Martie 1947.

Oficiul protopopesc al Brașovului în înțelegere cu Consiliul parohial al Bisericii Sfântul Nicolae.

Dr. N. Stinghe,

președ. protop. slavrofer

Nr. 53/1947.

(12) 3-3

Concurs

Pentru întregirea postului vacant de cântăreț bisericesc la biserică centrală din **Târnăveni**, jud. Târnava-mică, se publică concurs cu termide 30 zile.

I. **Venitele:** 1. Salar dela Stat. 2. 5 jugăre sesiune. 3. Stolele legale și 4. Una cameră și cămară în locuința protopopului-paroh, cu obligațiunea de a ține în regulă și curățenie curtea și grădina parohială. Altele după merit.

II. **Indatoriri:** 1. Va participa la toate slujbele de peste an. 2. Va da ajutor la formarea și conducerea corului bisericesc. 3. Nu va ocupa nici o slujbă streină de biserică, căci „nimenea nu poate sluji la doi domni”.

Cantorii diplomați și bugetari, cari doresc ocuparea acestui post, să-și trimită în termen cererea cu actele reglementare și să se prezinte în vreo Duminecă sau sărbătoare la strună.

Târnăveni, la 14 Febr. 1947.

În înțelegere cu Consiliul parohial.

Gheorghe Oprean

protopop